

Sygn. akt **V GC 1709/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Opolu V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Janicka-Jerzyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Bogacz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa Zakład Rolny (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko (...) sp. z o.o. w P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w P. na rzecz powoda Zakład Rolny (...) sp. z o.o. w K. kwotę 5417,80 zł. (pięć tysięcy czterysta siedemnaście 80/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 8.01.2013 r. do dnia zapłaty;

2. dalej idące powództwo oddala;

3. koszty procesu stosunkowo rozdziela pomiędzy stronami i w wyniku tego zasądza od powoda na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1324,00 zł;

4. nakazuje ściągnąć od powoda Zakład Rolny (...) sp. z o.o. w K.

na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Opolu) kwotę 14,70 zł tytułem zwrotu części opłaty za wypożyczenie zarchiwizowanych akt komorniczych uiszczonej tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa;

5. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) sp. z o.o. w P. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Opolu) kwotę 3,00 zł tytułem zwrotu części opłaty za wypożyczenie zarchiwizowanych akt komorniczych uiszczonej tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Sygn. akt V GC 1709/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12.12.2012r. wytoczonym przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. w P. powód Zakład Rolny (...) sp. z o.o. w K. domagał się pozbawienia w części wykonalności nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego we Wrocławiu Wydział X Gospodarczy z dnia 6.12.2006r. sygn. akt X GNc 385/06 co do kwoty 31.962,00 zł tj. odsetek ustawowych od kwoty 121.954,73 zł za okres od 16.10.2007r. do 8.12.2009r. egzekwowanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia J. K. w sprawie KM 2487/11.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż z jego wniosku zainicjowane zostało postępowania upadłościowe, w którym pozwany zgłosił wierzytelność w kwocie 121.954,73 zł wraz z odsetkami, kosztami procesu i kosztami egzekucyjnymi.

Ogółem wierzytelność opiewała na kwotę 156.774,93 i została ona zaspokojona w postępowaniu upadłościowym w 100%. W dniu 29.06.2011r. Sąd stwierdził ukończenie postępowania upadłościowego. W dniu 22.09.2011r. Komornik wymieniony na wstępie zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania egzekucyjnego KM 2487/11, w którym to postępowaniu pozwany domaga się wyegzekwowania odsetek od kwoty głównej za okres od dnia 16.10.2007r. do dnia 8.12.2009r. w kwocie 31.962,00 zł. Powód zarzucił, iż skoro z art. 264 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego wynika, iż po zakończeniu postępowania upadłościowego wyciąg z listy wierzytelności zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela jest tytułem egzekucyjnym przeciwko upadłemu to po zakończeniu postępowania upadłościowego można dochodzić tylko reszty wierzytelności, która z masy upadłości nie została zaspokojona. Wyciąg z listy zastępuje bowiem poprzednio wydany tytuł egzekucyjny i dlatego wierzyciel nie może na jego podstawie wszczynać egzekucji albowiem utracił on swoją moc. Dodatkowo powód podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych przez pozwanego w postępowaniu egzekucyjnym odsetek na podstawie art. 125 paragraf 1 k.c. co do kwoty 13.074,90 zł tj. co do odsetek za okres od 16.10.2007r. do 20.09.2008r.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, iż wnioskiem egzekucyjnym z dnia 13.09.2012r. wniósł on na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego o egzekucję odsetek od kwoty należności głównej 121.954,73 zł za okres do dnia 16.10.2007r. tj. dnia następnego po dniu ogłoszenia upadłości do dnia zapłaty tj. do dnia 8.12.2009r. Pozwany podniósł, iż w odniesieniu do odsetek za okres po ogłoszeniu upadłości, które nie są objęte listą wierzytelności dozwolona jest egzekucja, na podstawie wcześniej wydanego tytułu. Odsetki te nie podlegają zgłoszeniu do masy i nie mogą być dochodzone w trybie zgłoszenia wierzytelności. Nadto pozwany uznał za chybiony podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia. W szczególności zarzucił on, iż bieg przedawnienia został przerwany z dniem rozpoczęcia wobec powoda postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku tj. z dniem 15.10.2007r. i zaczął biec na nowo od daty uprawomocnienia się postanowienia z dnia 29.06.2011r. o stwierdzeniu ukończenia tego postępowania. Ponadto pozwany powołując się na treść art. 146 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego zarzucił, iż w trakcie postępowania upadłościowego wszczęcia postępowania upadłościowego a masy upadłości jest niedopuszczalne, a zatem pozwany nie miał możliwości dochodzenia swoich wierzytelności do dnia zakończenia postępowania.

Pismem z dnia 5.03.2013r. powód - w związku z wyegzekwowaniem w toku procesu spornej należności przez pozwanego zmienił powództwo domagając się zapłaty od pozwanego kwoty 31.962,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8.01.2013r. Powód podtrzymał zarzut przedawnienia podniesiony w pozwie dodatkowo wdając się z polemikę ze stanowiskiem powoda co do momentu przerwania biegu przedawnienia w przypadku ogłoszenia upadłości dłużnika.

W kolejnym piśmie procesowym pozwany podtrzymał swe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 19.08.2004r. Sąd Rejonowy w Opolu ogłosił upadłość powoda Zakładu Rolnego (...) sp. z o.o. w M. z możliwością zawarcia układu.

W toku w/w postępowania upadłościowego powstało zadłużenie upadłego powoda na rzecz pozwanego, który w dniu 6.012.2006r. uzyskał tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego we Wrocławiu zasądającego na jego rzecz kwotę należności głównej 121.954,73 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Wnioskiem egzekucyjnym z dnia 25.01.2007r. pozwany wszczął egzekucję w/w należności przed Komornikiem Sądowym Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Opolu.

Postanowieniem z dnia 15.10.2007r. Sąd Rejonowy w Opolu zmienił postanowienie o ogłoszeniu upadłości powoda na upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika. Postanowieniem z dnia 16.04.2008r. Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wszczęte na podstawie w/w tytułu na podstawie art. 146 prawa upadłościowego i naprawczego. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 2 maja 2008r.

W dniu 13.10.2008r. pozwany zgłosił wierzytelność wynikającą z w/w tytułu na listę wierzytelności w toczącym się postępowaniu upadłościowym. Wierzytelność ta została uznana na liście wierzytelności wraz z odsetkami do dnia

ogłoszenia upadłości, a następnie w 100% zaspokojona w tym postępowaniu, przy czym należność główna została zaspokojona w dniu 8.12.2009r.

Postanowieniem z dnia 29.06.2011r., które uprawomocniło się w dniu 26.07.2011r., Sąd stwierdził ukończenie postępowania upadłościowego prowadzonego wobec powoda.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Opolu VIII Wydział Gospodarczy KRS z dnia 6.12.2011r. oddalono wniosek Syndyka o wykreślenie dłużnej spółki z KRS, m.in. z argumentacją, iż w interesie wierzycieli, których wierzytelności nie zostały uznane na liście wierzytelności w postępowaniu upadłościowym albo którym przysługuje roszczenie o odsetki od wierzytelności zaspokojonych w drodze postępowania upadłościowego jest dalsze istnienie spółki.

Wnioskiem egzekucyjnym z dnia 19.09.2011r., na podstawie spornego tytułu wykonawczego, pozwany wniosł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia J. K.. W postępowaniu egzekucyjnym wszczętym na skutek tego wniosku pozwany potwierdził otrzymanie kwoty 156.774,93 zł w toku postępowania upadłościowego i ostatecznie wnioskiem z dnia 13.09.2012r. wniosł o egzekucję kwoty 31.962,00 zł stanowiącej dalsze odsetki od kwoty należności głównej 121.954,73 zł od dnia 16.10.2007r. (tj. od dnia następnego po dniu ogłoszenia upadłości) do dnia zapłaty tj. do dnia 8.12.2009r. Powyższa kwota została wyegzekwowana na rzecz pozwanego w dniu 8.01.2013r.

Dowód: okoliczności bezsporne, odpis z KRS powoda k. 11-12, odpis KRS pozwanego k. 81-94, postanowienia SR w Opolu z dnia 29.06.2011r. k. 126, odpis nakazu zapłaty k. 13, akta Komornika Sądowego Km 151/07 k. 112-114, zgłoszenie wierzytelności pozwanego w sprawie GUp 36/04 - w załączeniu, odpis listy wierzytelności k. 14-15, odpis planu podziału k. 18-20, odpis wniosku egzekucyjnego z dnia 19.09.2011r, k. 30-31, korespondencja stron w toku postępowania egzekucyjnego oraz odpisy postanowień i czynności egzekucyjnych k. 32-58 oraz k. 104-105 odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Opolu Wydz. KRS z dnia 6.12.2011r. k. 71-77.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało jedynie na częściowe uwzględnienie tj. co do kwoty 5.417,80 zł.

Okoliczności faktyczne sprawy Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez stronę dowodów z dokumentów, które nie był przez żadną ze stron kwestionowane. Spór pomiędzy stronami sprowadzał się jedynie do oceny prawnej możliwości wyegzekwowania przez pozwanego, po zakończonym postępowaniu upadłościowym powoda, odsetek od należności głównej, powstałej w toku uprzednio prowadzonego wobec powoda postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu, przypadających za okres po dniu ogłoszenia upadłości powoda obejmującej likwidację jego majątku do dnia faktycznej zapłaty w/w należności głównej. Nadto należało ocenić skuteczność podniesionego przez powoda zarzutu przedawnienia części roszczenia pozwanego.

Co do zasady Sąd nie podziela argumentacji powoda co do niemożności dochodzenia bądź egzekwowania, na podstawie posiadanego przez pozwanego tytułu egzekucyjnego, odsetek od należności głównej za okres przypadający pod dniu ogłoszenia upadłości. Sąd podziela bowiem zasadność cytowanych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew poglądów doktryny, iż odsetki przypadające po dniu ogłoszenia upadłości nie podlegają zaspokojeniu z masy upadłości i nie mogą być dochodzone w trybie zgłoszenia wierzytelności. Roszczenie o ich zapłatę nie wygasa jednak, lecz można ich dochodzić przeciw upadłemu w drodze powództwa nawet przed zakończeniem postępowania upadłościowego (por. Andrzej Jakubecki Komentarz do art. 92 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze). W doktrynie przyjmuje się przy tym, iż wytoczenie przeciw upadłemu powództwa o odsetki przypadające za okres po ogłoszeniu upadłości może okazać się konieczne zwłaszcza wtedy, gdy mogłoby dojść do ich przedawnienia (por. M. Allerhand, Prawo upadłościowe, s. 177).

W ocenie zatem Sądu pozwany, posiadając tytuł wykonawczy w postaci spornego nakazu zapłaty, uprawniony był również do wszczęcia postępowania egzekucyjnego w/w należności, które nie zostały i nie mogły być zaspokojone w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Wskazać należy, iż zakaz egzekucji wyrażony w art. 146

prawa upadłościowego i naprawczego dotyczy wyłącznie egzekucji prowadzonych celem zaspokojenia wierzytelności podlegających zgłoszeniu do masy upadłości, a zatem nie do takich wierzytelności, o jakie chodzi w niniejszym sporze. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w poglądach doktryny, gdzie przyjmuje się m.in., iż postępowania egzekucyjne, w których chodzi o wykonanie orzeczeń zapadłych przeciw upadłemu, a mających za przedmiot roszczenia niepodlegające zgłoszeniu do masy nie podlegają zawieszeniu, są kontynuowane przeciw upadłemu (por. A. Jakubecki, Komentarz do art. 146 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze). Pozwany zasadnie zatem wszczął przeciw upadłemu egzekucję należności objętej spornym tytułem wykonawczym wnioskiem egzekucyjnym z dnia 25.01.2007r. Natomiast postanowienie Komornika o umorzeniu tego postępowania w dniu 16.04.2008r. z powołaniem na art. 146 prawa upadłościowego i naprawczego należało ocenić krytycznie w odniesieniu do spornej części roszczenia. Postanowienia tego pozwany nie zaskarżył jednak co do w/w części, wskutek czego uprawomocniło się ono w dniu 2.05.2008r. Następnie pozwany dokonał zgłoszenia wierzytelności w toczącym się postępowaniu upadłościowym, obejmując nim całą objętą nakazem zapłaty należność. Wierzytelność została na liście uznana jednak z odsetkami za okres do dnia ogłoszenia upadłości.

Oceniając następnie zarzut przedawnienia podniesiony przez powoda oraz kontrargumentację pozwanego z nim związaną, stwierdzić należy, iż dokonane zgłoszenie wierzytelności nie przerwało biegu przedawnienia roszczenia o odsetki przypadające za okres po dniu ogłoszenia upadłości. Zgodnie z art. 123 par. 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się poprzez czynność podjętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia. W doktrynie i orzecznictwie przeważa przy tym pogląd, który Sąd orzekający w nin. sprawie podziela, iż aby czynność procesowa przerwała bieg przedawnienia musi być ona skuteczna z punktu widzenia prawa procesowego (por. Adam Jedliński, Komentarz do art. 123 k.c., także wyr. SN z dnia 18.02.2005, V CK 467/04, Mon. Praw. 2005, nr 6, s. 276). Zatem objęcia zgłoszeniem wierzytelności odsetek, które nie podlegają zgłoszeniu do masy upadłości nie było skuteczną czynnością procesową i nie przerwało biegu przedawnienia roszczenia o ich zapłatę. Z tych samych względów skutku tego nie wywołało także ogłoszenie upadłości likwidacyjnej powoda.

Za czynność podjętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia przyjmuje się natomiast w orzecznictwie wystąpienie z wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Podzielając ten pogląd stwierdzić należy, iż czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego na podstawie spornego tytułu wykonawczego przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Kluczborku skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia wywołało. Do daty zatem uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu tego postępowania tj. do dnia 2 maja 2008. przedawnienie nie biegło, a z tą datą rozpoczęło bieg na nowo.

Następnie podnieść należy, iż tut. Sąd aprobuje stanowisko, iż roszczenie o odsetki, które są przedmiotem nin. sporu, jako roszczenie o przyszłe świadczenia okresowe stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądowym podlegały przedawnieniu w terminie trzyletnim (art. 125 par. 1 zd. 2 k.c.).

Mając na uwadze całość powyższych rozważań Sąd doszedł do następujących konkluzji:

- odsetki ustawowe od należności głównej pozwanego objętej tytułem wykonawczym tj. od kwoty 121.954,73 zł za cały sporny okres od dnia 16.10.2007r. do dnia zapłaty tj. 8.12.2009r. zamykały się kwotą 31.923,74 zł;
- za okres od dnia 15.10.2007r. do dnia 20.09.2008r. (3 lata wstecz od daty wdrożenia przez pozwanego drugiego postępowania egzekucyjnego) odsetki te uległyby w całości przedawnieniu, jednak w okresie pomiędzy dniem 19.01.2007r. (tj. datą wszczęcia pierwszego postępowania egzekucyjnego), a dniem 2.05.2008r. (tj. datą uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu pierwszego postępowania egzekucyjnego) przedawnienie zostało przerwane;
- przedawniły się wyłącznie odsetki za okres od 3.05.2008r. do 20.09.2008r. zamykające się kwotą 5.417,80 zł i ta jedynie kwota, w związku z podniesionym przez powoda zarzutem przedawnienia, nie powinna zostać wyegzekwowana w drugim postępowaniu egzekucyjnym, które było przedmiotem nin. sporu.

Na koniec podnieść należy, iż nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanego, iż nie mógł on prowadzić egzekucji spornych odsetek w czasie ogłoszenia upadłości likwidacyjnej powoda. Wprawdzie w dacie wszczęcia tego postępowania nie znana była jeszcze data zaspokojenia należności głównej, jednak odsetki należne były za każdy dzień liczony po dniu ogłoszenia upadłości odrębnie i mogły być kapitalizowane na dany dzień i egzekwowane od upadłego, aż do daty kiedy z masy upadłości w postępowaniu upadłościowym pozwany otrzymał zapłatę.

Z powyższych względów Sąd uwzględnił powództwo co do wskazanej powyżej kwoty 5.417,80 zł, zaś w pozostałym zakresie je oddalił jako bezpodstawne.

Orzeczenie o kosztach Sąd wydał na podstawie art. 100 k.p.c. uwzględniając wynik sporu. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 31.962,00 zł, przy czym powód ostał się z kwotą 5.41,00 zł, co oznacza, iż powód wygrał proces jedynie w 17%. Koszty nin. procesu zamknęły się kwotą 6.433,00 zł (1599,00 zł opłata od pozwu poniesiona przez powoda, 2.417,00 zł koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda, 2.417,00 zł koszty zastępstwa procesowego poniesione przez pozwanego) co oznacza, iż koszty te do kwoty 5.340,00 zł (tj. 6.433,00 zł x 83%) winny obciążać powoda, podczas gdy powód poniósł jedynie kwotę 4016,00 zł. Z kolei pozwanego winny koszty te obciążać do kwoty 1093,00 zł (tj. 6.433,00 zł x 17%), podczas gdy pozwany poniósł kwotę 2.417,00 zł. Powyższe oznacza, iż powód winien zapłacić pozwanemu tytułem zwrotu tak rozdzielonych kosztów procesu kwotę 1.324,00 zł. W takim samym też stosunku Sąd rozdzielił pomiędzy stronami obowiązek partycypacji w kosztach wypożyczenia zarchiwizowanych akt komorniczych w sprawie KM 151/07. Wydatek ten był konieczny dla ustalenia daty prawomocności postanowienia o umorzeniu pierwszego postępowania egzekucyjnego, a tym samym prawidłowej daty biegu przedawnienia spornego roszczenia.